Global Storybooks

globalstorybooks.net

زرلښته

Rukia Nantale
Benjamin Mitchley
Zahidullah Abid

This work is licensed under a Creative Commons Attribution 3.0 International License.
https://creativecommons.org/licenses/by/3.0

زرلښته

Rukia Nantale
Benjamin Mitchley
Zahidullah Abid

5

پښتو ps

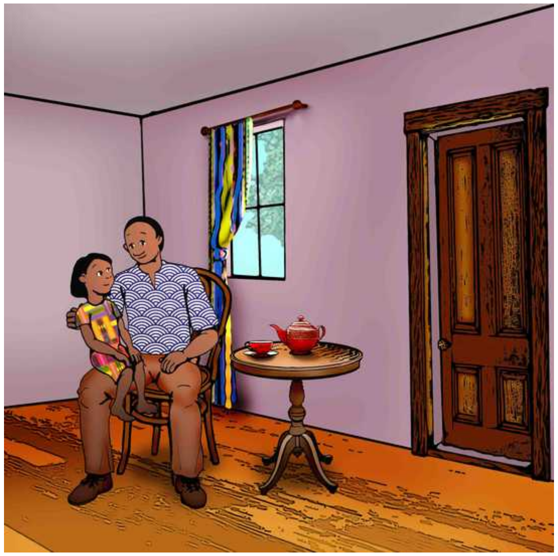

کله چې د زرلښتې مور مړه شوه، نو هغه ډېره خفه وه. د زرلښتې پلار د خپلې لور د پاملرنې لپاره ډېره هڅه کوله. ورو ورو دوی زده کړل چې څنګه پرته د زرلښتې د مور څخه په خوشحالۍ ژوند وکړي. دوی به هر سهار له یو بل سره کښېناستل او د راتلونکو ورځو په اړه به یې خبرې کولې. هر ماښام به یې په ګډه ډوډۍ خوړله. د لوښو د پرېمنځلو وروسته به د زرلښتې پلار د هغې سره د کورنۍ دندې په ترسره کولو کې مرسته کوله.

يوه ورځ د زرلښتې پلار د تل په شان نه، بلکې لږ ناوخته کور ته راغئ او غږ يې وکړ "زما لورې! چېرته يې؟" زرلښتې د خپل پلار په لور منډه وکړه، خو کله يې چې وليده چې د هغې پلار د يوې ښځې لاس نيولی، نو ودرېدله. پلاريې په خندا ورته وويل: "زما لورې! زه غواړم چې تا له يو ځانګړي کس سره بلده کړم. دا انيتا ده."

انیتا وویل: “سلام زرلښتې، پلار دې ستا په اړه ماته ډیر څه ویلي و.” خو زرلښتې خوشحاله نه شوه، او نه یې هم د نجلۍ لاس ونیوه. د زرلښتې پلار خوشحال و. هغه د ګډ ژوند تېرولو په اړه، او دا چې د ګډ ژوند له امله به د دوی ژوند څومره ښه وي، خبرې وکړې. هغه وویل: “زما لورې! هیله ده چې ته انیتا د خپلې مور په توګه ومنې.”

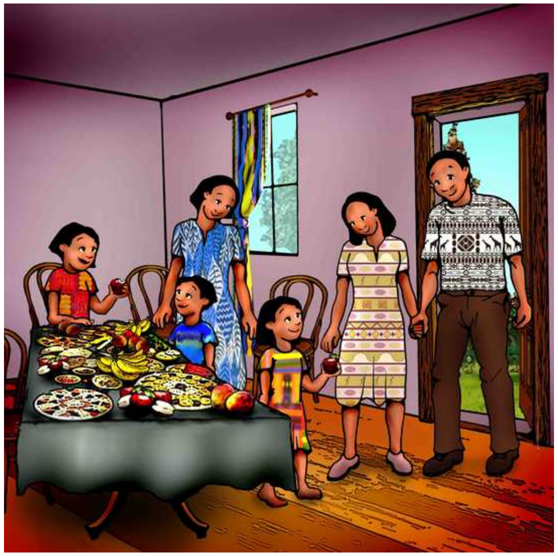

بله اونۍ انیتا، زرلښتې، د هغې ترور او د ترور لورګانو ته د ډوډۍ خوړلو لپاره یوې لویې مېلمستیا ته بلنه ورکړه. انیتا د زرلښتې د خوښې خواړه چمتو کړي و، ټولویه مړې خپټې خواړه وخوړل. ماشومانو لوبې او لویانو مرکې کولې. زرلښته ډېره خوشحاله وه. هغې پریکړه وکړه چې ډیر ژر به بیرته خپل کور ته راستنه شي او د خپل پلار او میرې سره به ګډ ژوند وکړي.

د زرلښتې ژوند بدل شو. هغې نور د سهار لخوا د خپل پلار سره د کیناستو لپاره وخت و نه موندلو. انیتا چې د کور ټول کارونه یې په غاړه و، ان دا چې د ډېرې ستړیا له امله به یې ماښام د ښوونځي کورنۍ دنده هم نه شوه ترسره کولی. زرلښته به د ډوډۍ خوړلو وروسته ویده کېدله. د هغې یوازینۍ هوساینه همغه رنګینه کمپله وه چې مور یې ورته ورکړې وه. د زرلښتې پلار په دې نه پوهېده چې لور یې خوشحاله نه ده.

د هغې پلار به هره ورځ د زرلښتې لیدو ته راته. ډېر وخت وروسته پلار یې له انیتا سره په ګډه راغئ. انیتا د زرلښتې لاس په خپل لاس کې ونیوه او ورته یې وویل "کوچنۍ! زه ډېره بخښنه غواړم، زه تېروتې وم." انیتا ژړل او ویې ویل "کولای شې ماته د جبرانولو لپاره یو وار او چانس راکړې؟" زرلښتې د خپل پلار اندېښمن مخ ته وکتل او ورو ورو د انیتا خواته ورغله او د انیتا څخه یې خپل لاسونه راچاپېر کړل.

ځو میاشتې وروسته د زرلښتې پلار دوی ته وویل:”زه باید د خپلې دندې لپاره څه مودې سفر وکړم.” “مګر زه پوهیږم چې تاسوبه له یو بل سره مرسته وکړئ.” زرلښته ډېره خفه شوه، خو پلار یې پوه نه شو. انیتاهم خوشحاله نه وه او څه یې ونه ویل.

زرلښتې د خپلې ترور د لورګانو سره لوبې کولې، چې پلار یې د لرې ځخه تر سترګو شو. زرلښتې ویره درلوده چې پلار به یې ورته په غوسه وي، نو کور خواته یې منډه کړه چې ځان پټ کړي. خو پلار یې ورته ورغئ او یې وویل: “زرلښتې ، تا یوه ډېره ښه مور موندلې ده، هغه له تا سره مینه لري او تا درک کوي، زه په تا ویاړم او له تاسره مینه لرم.” دوی دواړو په دې سلا وکړه چې زرلښته به د خپلې ترور سره تر هغه وخته اوسېږي تر ځو چې د زرلښتې خوښه وي.

د زرلښتې ژوند په خرابېدو شو. کله به يې چې د کور کارونه ونه کړل، او يا به يې کوم شکايت کوه، انيتا به هغه وهله. د شپې به انيتا ډير خواړه خوړل، او زرلښتې ته به يې لږ خواړه پريښودل. زرلښتې به هره شپه د خپلې مور کميله په غېږ کې نيوله او په ژړا ژړا به ويده کېده.

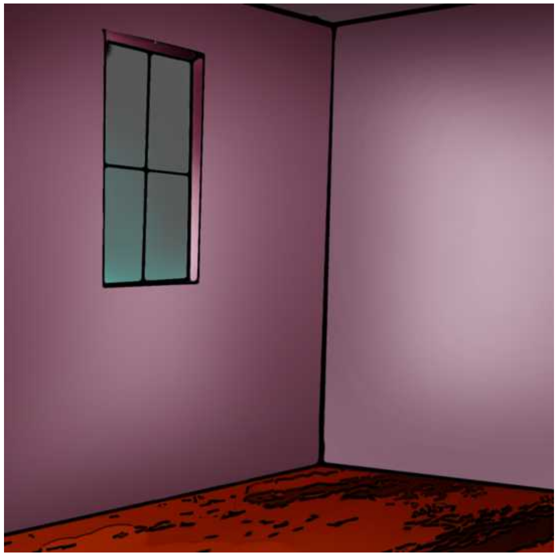

کله چې د زرلښتې پلار کور ته راستون شو، نو ويې ليده چې په کوټه کې څوک نشته. هغه په دردمن زړه وپوښتل “څه خبره ده، انيتا؟” هغې ورته ځواب ورکړ، چې زرلښته له کوره تښتېدلې ده او زياته يې کړه:”ما غوښتل چې هغه زما درناوی وکړي. مګر شايد زه ډيره جدي وم.” د زرلښتې پلار له کوره ووته او د ويالې په لور روان شو. هغه د خپلې خور کلي ته ولاړ، ترڅو معلومه کړي چې که د هغه خور زرلښته ليدلې وي.

یو سهار زرلښته تر ناوخته پورې خپلې بستره کې ویده وه، چې انیتا چیغې کړې:"ای لټې نجلۍ" او له کټ څخه یې لاندې راوغورځوله. هغه کمپله چې زرلښتې ته یې ډېر ارزښت درلود، په مېخ کې ونښته او دوه ټوټې شوه.

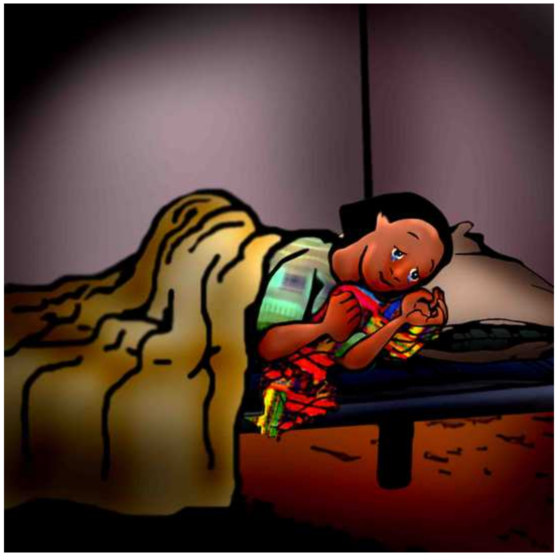

د زرلښتې ترور هغه خپل کور ته یوړله. هغې زرلښتې ته ګرم خواړه ورکړه، او د خپلې مور د کمپلې سره یې په کټ کې څملوله. د شپې زرلښته په ژړا ژړا ویده شوه خو دا اوښکې یې د خوشحالۍ اوښکې وې. هغه پوهېده چې د هغې ترور به د هغې سمه پالنه وکړي.

زرلښته ډیره خیه وه. هغې پرېکړه وکړه چې له کوره وتښتي. هغې د خپلې مور د کمپلې ټوټې او یو څه خواړه له ځان سره واخیستل، او له کوره ووتله. هغې هغه لارتعقیب کړه، په کومه لاره چې یې پلار تللی ؤ.

يادې ښځې پورته د ونې ښاخونو ته کتل چې یوه نجلۍ او د رنګینې کمپلې ټوټې یې ولیدلې، نو چیغې یې کړې، "زرلښتې!، زما د ورور لورکۍ!" نورې ښځې هم د کالیو پرېمینځل ودرول، او د زرلښتې سره یې مرسته وکړه چې له ونې څخه رانښکته شي. د زرلښتې ترور هغې په غېږ کې ونیوله او د آراموللو لپاره یې هڅه وکړه.

کله چې ماښام شو، نو هغه یوې ویالې ته نږدې یوې
لوړې ونې ته وختله او د ونې په څانګو کې یې د ځان
لپاره د خوب ځای جوړ کړ. او چې ویده کېده له ځان
سره سندرې ویلې: “مورې، مورې، مورې، تا زه
پرېښودم، تا زه پرېښودم، او هیڅکله بیرته راونه
ګرځېدې. پلار مې زما سره نوره مینه نه لري. مورې، ته
کله بیرته راځې؟ تا زه پرېښودم.”

بله ورځ ښځې د ویالې غاړې ته د جامو مینځلو لپاره
راغلې وې چې زړلښتې سندرې ویلې، د دوی پام شو
چې د لوړې ونې څخه د غمجنې سندرې اواز راځي.
دوی فکر وکړ چې دا یوازې باد دی چې د ونې د پاڼو
رپولو له امله اوازونه کوي، نو خپل کار ته یې دوام
ورکړ. خو یوې ښځې سندرې ته په ډېر غور سره غوږ
نیولی ؤ.